

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни на посочените по дело T-659/17, Vallina Fonseca/ЕСП.

Жалба, подадена на 9 октомври 2017 г. — Havenbedrijf Antwerpen и Maatschappij van de Brugse Zeehaven/Комисия

(Дело T-696/17)

(2017/C 412/53)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели: Havenbedrijf Antwerpen NV (Антверпен, Белгия) и Maatschappij van de Brugse Zeehaven NV (Зеебрюге, Белгия) (представители: P. Wytinck, W. Panis и I. Letten, Rechtsanwältе)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви за допустима жалбата за отмяна;
- да отмени Решение C(2017) 5174 окончателен на Европейската комисия от 27 юли 2017 г. относно схема за помощ, приведена в действие от Белгия, № SA.38393 (2016/C, ex 2015/E) — данъчно облагане на пристанищата в Белгия;
- при условията на евентуалност, да определи преходен период до момента, в който Комисията приключи проучването на данъчноправната уредба за различните пристанища в ЕС, който преходен период да е най-малко една година;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първо основание: нарушение на член 107 ДФЕС и на член 296 ДФЕС

- Комисията нарушила член 107 ДФЕС, тъй като направомерно приела, че ставало въпрос за конкретен „пазар“, на който пристанищните власти предлагали своите услуги.
- Основната дейност на пристанищните власти, а именно предоставянето на достъп до пристанището и предоставяне на разположение на площи от пристанището чрез обществени концесии, били действия, които с оглед на тяхната природа не представлявали търговска дейност. Най-малкото Комисията не обосновала в достатъчна степен противоположния извод и така нарушила член 296 ДФЕС.

2. Второ основание: нарушение на член 107 ДФЕС, тъй като Комисията неправилно квалифицирала мярката като селективна

Обстоятелството, че пристанищните власти били подчинени на режима за облагане на юридическите лица не представлявало дерогация от „референтната схема“, тъй като самият данък, с който се облагали юридическите лица, представлявал референтна схема. Подчиняването на пристанищните власти на режима за облагане на юридическите лица се обяснявало с обстоятелството, че администрацията на пристанището като публична област било публичноправно правомощие, което не попадало в обхвата на корпоративния данък. Все още, без да целят реализирането на печалба, пристанищните власти предоставяли публична услуга в съответствие с изискванията на закона и под надзора на компетентните органи.

3. Трето основание: нарушение на член 107 ДФЕС, тъй като дерогацията от референтната система била най-малкото обоснована

Дори и ако като референтна схема се разглежда белгийският корпоративен данък (което не е така в настоящия случай), би било обосновано, ако пристанищните власти не се подчиняват на този режим. Това следвало от общата съгласуваност на данъчната система, както и от обстоятелството, че жалбоподателят не се намирал във фактическо и правно положение, съпоставимо с положението, в което се намирали предприятията, които се облагали с корпоративен данък. Освен това облагането на пристанищните власти с корпоративен данък би имало неблагоприятни последици.

4. Четвърто основание: при условията на евентуалност спрямо предходното се прави искане за предоставяне на преходен период до момента, когато Комисията приключи проучването си на данъчния режим, на който са подчинени различните пристанища в ЕС, но най-малкото срок от една година

— В производството срещу Нидерландия Комисията предоставила на нидерландския законодател цяла година, в която да може да съгласува правното положение, след което предоставя и още една година на засегнатите пристанища, за да могат те да се подготвят за новите положения. Отсъствала причина, поради която на жалбоподателя на бъде предоставен по-кратък срок, в който той да може да се приспособи към новите положения.

— Междувременно обстоятелството, че мярката в дадена държава членка е забранена, при положение че пристанища в други държави членки могат все още да се възползват от нея, по никакъв начин не допринасяла за равнопоставените условия за конкуренция (т.нар. „level playing field“) между пристанищата (не между пристанищните власти). Напротив, вместо да се премахне дадена неравнопоставеност, се създавала такава между пристанищата в различните държави членки.

Жалба, подадена на 11 октомври 2017 г. — Полша/Комисия

(Дело T-699/17)

(2017/C 412/54)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Maјсзуна)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1442 на Комисията от 31 юли 2017 година за формулиране на заключения за най-добри налични техники (НДНТ) за големи горивни инсталации съгласно Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (нотифицирано под номер C(2017) 5225) и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание: нарушение на член 16, параграфи 4 и 5 ДЕС във връзка с член 3, параграфи 2 и 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби, приложен към ДЕС и ДФЕС, тъй като при приемането на обжалваното решение е използван неподходящ метод за изчисляване на квалифицираното мнозинство.
2. Второ основание: нарушение на член 3, точки 10 и 13 от Директива 2010/75/ЕС във връзка с приложение III към нея и на Решение за изпълнение 2012/119/ЕС, тъй като определянето на нивата НДНТ-СЕН е извършено въз основа на погрешни и неподдавателни данни.
3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС) във връзка с член 191, параграф 2 ДФЕС, тъй като са определени твърде високи нива на НДНТ-СЕН, които не са подходящи и годни за постигане на очакваните ползи и предвидените цели, и тъй като не е изготвена оценка на последиците от обжалваното решение.